

S E R D E C Z N E P O D Z I Ę K O W A N I A

Ojcie Mirostawie, nasz Drogi Rekolekjonisto!

Do nieuchronnego końca zbliża się święty czas naszych rekolekcji i jednocześnie Twojego Ojcie ogromnego duszpasterskiego i kaznodziejskiego trudu. Dlatego, choć ufamy, że to **„Pan jest tym, kto odpłaca i siedem kroć razy więcej odda Tobie”**, to jednak – dołączając się do podziękowań ks. Proboszcza – również my, wszyscy obecni w świątyni, z przedstawicielami Rady Parafialnej i Apostolstwa Modlitwy oraz ci z konieczności pozostający w domach i słuchający Ciebie on-line, chcemy okazać naszą wdzięczność. Pragniemy podziękować przede wszystkim Tobie Ojcie, za Twoją obecność wśród nas, ale także naszemu ks. Proboszczowi Zbigniewowi, na co dzień dbającemu, by nasze umysły i serca były (choć w miarę) czyste – za to, że zaprosił do nas tak wyjątkowego rekolekjonistę! Rekolekjonistę Dominikanina, łączącego w jednej osobie duszę teologa, dyplomowanego matematyka, mechanika automatyka, nauczyciela akademickiego, krajowego doradcy duchowego i nieprzeciętnego znawcy teologii małżeństwa i rodziny, a przy tym, jak się już u nas okazało, **doskonałego znawcy losów i nauczania św. Pawła z Tarsu. Taka rekolekcyjna gratka trafiła się nam chyba po raz pierwszy, ale nie bez powodu, bo były to przecież nasze jubileuszowe, 5-te rekolekcje w tej nowej, pięknej świątyni.**

Drogi Ojcie, pomimo tego, że nasza wielkopostna zaduma dopiero się rozpoczęła, to już zyskała dzięki Tobie wyraźnie określone podstawy, głównie zakresem treści Twoich kazań i konferencji, z genialną w swojej prostocie interpretacją prawd wiary, które św. Paweł zbudował na swoim życiowym doświadczeniu. Niektórzy z nas wręcz zakochali się w św. Pawle i od Środy Popielcowej „zacztyją się” w jego Listach i Dziejach Apostolskich. **Uświadomiłeś nam bowiem, że w tym konkretnie ludzkiego losu przemienionego wiarą w Chrystusa oraz odmienionego przynależnością do Chrystusa człowieczeństwa, tkwi tajemnica ścieżek wiary każdego z nas, tej drogi do Boga, którą ładnie nazwałeś drogą „od Prawa do łaski”,** gdyż to właśnie łaską jesteśmy zbawieni i - co często podkreślałeś - nie ma w tym żadnej naszej zasługi. Zbawienie jest darem danym za darmo, z obfitości Miłosierdzia Bożego, Miłości Bożej, która obejmuje wszystkich, pogan i chrześcijan, grzeszników i świętoszków, wierzących i niewierzących, dając wszystkim pełną wolność, by dzięki niej mogli odpowiedzieć Bogu miłością na Miłość. Równie odkrywcze okazało się dla wielu z nas, zaprezentowane przez Ciebie Ojcie rozumienie, tak oczywistych zdawałoby się pojęć, jak: wola Boża, plan Boży, pobożność, jałmużna, Wielki Post czy znak krzyża. Pewnie upłynie jeszcze trochę czasu zanim to wszystko sobie przemyślimy i ułożymy, a następnie, **przywołując Twoje słowa, „odnowimy się w umyśle po to, byśmy umieli odróżnić wolę Bożą od woli ludzkiej”**, ale już dzisiaj chyba niejednen z nas mógłby za s. Ines z przekonaniem powiedzieć: **„Uwielbiam Krzyż Twój Panie i już nie czuję trwogi, boś wszystko wycierpiał w Swym Ciele, aby mnie, bez żadnej mojej zasługi wprowadzić do Nieba na wieczne wesele”**.

Drogi Ojcie Mirostawie, za ten bezcenny dar przemiany w Chrystusie, którym nas z Bożą łaską obdarowywałeś przez pięć rekolekcyjnych dni, **przyjmij szczerą podziękę, a nasz Zbawiciel Jezus niech Ci Twój codzienny, twardy krzyż Miłowaniem Swym ozłoci, tak jak marzysz, o czym śnisz. Szczęść Boże Drogi Ojcie, Szczęść Boże!**

Z sympatią i wdzięczną pamięcią w modlitwie cała wspólnota Parafii św. Karola Boromeusza w Opolu

Opole – Chabry, Rekolekcje Parafialne 17 -21. 02. 2021r.

I Niedziela Wielkiego Postu, 21.02.2021r.

